

عنوان مقاله:

ارائه راهکارهایی برای حفاظت از طبیعت مازندران و افزایش گردشگری فرهنگی با استفاده از معماری بومی منطقه

محل انتشار:

همایش ملی معماری شهرسازی عمران و گردشگری توسعه پایدار شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

بصیرا سقایی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

کرانه جنوبی دریای مازندران، به واسطه ویژگی های اقلیمی و طبیعی خود، سالانه تعداد زیادی گردشگر را به خود جذب می کند. وجود گردشگر در کنار منافع متعددی که با خود به همراه می آورد، درموردی خطرات جدی به طبیعت و محیط زیست منطقه وارد می کند که نیازمند برنامه ریزی ها و زیرساخت هایی برای اسکان و گذران وقت گردشگران می باشد. در این راستا، تلاش هرچه بیشتر مسئولان بر عدم تمرکز جمعیت گردشگران در یک منطقه خاص و کاهش آسیب های وارده به طبیعت است. شناسایی مناطق دارای پتانسیل و ایجاد مناطق گردشگری و نیز استفاده از معماری بومی منطقه که پیوند نزدیکی با طبیعت دارد، گامی موثر در شناساندن فرهنگ بومی منطقه و نیز حفظ طبیعت از خطر نابودی می باشد. در این مقاله تلاش شده است نقش و کارکرد عناصر معماری بومی و روستایی مرکز مازندران در گسترش گردشگری فرهنگی تبیین شود. پرسش اصلی این است که معماری بومی مازندران از چه شاخصه های ویژه ای برخوردار است و این شاخصه ها چگونه در گرایش گردشگران به منطقه مؤثر خواهند بود؟ پس از بررسی های انجام شده روی نمونه های انتخاب شده، راهکارهایی برای افزایش جذب گردشگر در مناطق دارای پتانسیل ارائه شده است

کلمات کلیدی:

معماری بومی، مازندران، گردشگری، بافت روستایی، محافظت از طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/403499>

